T.C.
D A N I Ş T A Y
Onüçüncü Daire
Esas No:2014/956
Karar No:2014/4507

Anahtar Kelimeler : Mahalle Muhtarlıkları,
Dava Açma ve Taraf Ehliyeti,
Mahkemeye Erişim Hakkı

Özeti : Çeşitli alanlarda hak, yetki ve menfaatleri haiz oluşumların, bu hak, yetki ve menfaatlerin korunması ve iddia edilmesi noktasında mahkemeye erişim haklarının sağlanması, bu anlamda dava ve taraf ehliyetlerinin bulunduğunun kabulü gerektiği, aksi kabulün, çeşitli vasıtalarla elde edilmiş olan hak, yetki ve menfaatlerinin ileri sürülememesi ve korunamaması sonucunu doğuracağı, bu durumun adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceği gibi, idari yargılamanın ve bu bağlamda kamu hukukunun usul ve esaslarına da aykırılık teşkil edeceği, nitekim, idari yargılama usulünde tüzel kişiliğin davada taraf olma ve dava ehliyeti açısından olmazsa olmaz bir koşul olarak aranmadığı, tüzel kişiliği olmayan kuruluşların da istikrar kazanmış bir şekilde davalı yan olarak Danıştayca kabul gördüğü, bu suretle, davalı konumunda bulunabilen ve kamu hizmetleri alanında görevler üstlenen ve kendisine verilmiş yetkileri kullanan bir idarenin davacı olarak dava ve taraf ehliyetine sahip olduğunun kabulü gerektiği, 2577 sayılı Kanun'un 2. maddesinde "menfaatleri ihlal edilenler" ifadesinde de kişilik vurgusunun yer almadığı, mahalle muhtarlıklarının tüzel kişilikleri olmasa da kendilerine 4541 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat ile görev ve yetkiler tanınmış, belediye ve kent yönetiminde kendi bölgesinin sorunlarının aktarılması ve çözüm getirilmesi noktasında yönetime katılımı öngörülen, temsilcisi olan muhtar aracılığı ile kendi sınırları içerisindeki mahalli müşterek ihtiyaçların belirlenerek mahallenin yaşam kalitesini geliştirmek, belediye ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla ilişkilerini yürütme, mahalle ile ilgili konularda görüş bildirme amaçlarına hizmet etmesi öngörülen bir idari

birim olduğu; bu anlamda, kamu hizmetleri alanında görevler üstlenen ve kendisine verilmiş yetkileri kullanan bir idare olarak kabul edilmesi gerektiği; bu idari birimin temsilcisinin de muhtar olduğu, bu suretle, kendisine kamu hizmetleri alanında görevler verilmiş bir idari birim olan mahalle muhtarlıklarının, bu görev alanlarına ilişkin olarak, mahallenin mahalli müşterek menfaatlerinin korunması noktasında dava ve taraf ehliyetlerinin bulunduğu ve bu ehliyetlerini de temsilcileri muhtarlar aracılığı ile kullanabilecekleri, aksi kabulün bu idari birimlerin mahkemeye erişim haklarının da ihlali anlamına geleceği hakkında.

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı) : Temelli Beldesi Bacı Mahallesi Adına Muhtar …

Vekili : Av. …

Karşı Taraf (Davalı) : Türkiye Elektrik İletim A.Ş. Genel Müdürlüğü

Vekili : Av. …

İstemin Özeti: Ankara 1. İdare Mahkemesi'nin 04.06.2009 tarih ve E:2008/950, K:2009/827 sayılı kararının; dava konusu işlemler ile davacı mahallenin menfaatinin ihlal edildiğinin açık olduğu, mahallenin menfaatlerini muhtardan başka koruyacak bir kimsenin bulunmadığı, mahalle muhtarlığının bağlı olduğu birimlerin de konuyla ilgilenmedikleri ve dava açmadıkları dikkate alındığında, davanın ehliyet yönünden reddedilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Emre ERMAN'ın Düşüncesi : Mahalle muhtarlıklarının dava açma ve taraf ehliyetine sahip olduklarının kabulü gerektiği, aksi kabulün, bu idari birimlerin mahkemeye erişim haklarının da ihlali anlamına geleceğinden, davanın ehliyet yönünden reddine ilişkin temyize konu Mahkeme kararında usul hükümlerine uygunluk bulunmadığından, temyiz isteminin kabulü ile temyize konu Mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Onüçüncü Daire

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü ve Altıncı Dairelerince, 2575 sayılı Danıştay Kanunu'nun Ek 1. maddesi uyarınca birlikte yapılan toplantıda, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra işin gereği görüşüldü:

Dava; davalı idarece tesis edilen 380 kV 3 B 1272 MCM 214 km karakteristikli Temelli – Afyon 2 Enerji İletim Hattı Projesi kapsamında, Polatlı ilçesine bağlı Temelli beldesi Bacı Mahallesi sınırları içerisinde kalan bölüm için hat güzergâhı belirlenmesi işlemi ile bu işlemin kaldırılarak yeniden güzergâh belirlenmesine (güzergâh değişikliği yapılmasına) yönelik tüm taleplerin kabul edilmediğine ilişkin Polatlı Kaymakamlığı aracılığıyla duyurulan 14.03.2008 tarih ve 00907 sayılı işlemin ve bu işlemlere dayanak kamu yararı kararının iptali istemiyle açılmış; İdare Mahkemesi'nce; Medeni Kanuna göre tüzel kişiler için hak ehliyeti ve fiil ehliyeti olmak üzere iki tür ehliyetin kurala bağlandığı, dava açma ehliyetinin fiil ehliyetinin içeriğine dâhil edildiği, dava açma ehliyetinin bir şahsın mahkemelerde davacı veya davalı sıfatıyla bizzat işlem yapabilme iktidarını ifade ettiği, dava açılması sırasında olduğu kadar dava sürecinde de dava açma ehliyetinin yitirilip yitirilmediğinin yargı yerince göz önünde bulundurulacağı, idari dava türlerinden iptal davalarının, içtihat ve doktrinde belirlenen hukuki nitelikleri göz önüne alındığında; idare hukuku alanında tek taraflı irade açıklamasıyla kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tesis edilen idari işlemlerin, ancak bu işlemlerle meşru, kişisel ve güncel bir menfaat ilgisi kurulabilenler ve yukarıda yer verildiği üzere fiil ehliyetine sahip kişiler tarafından iptal davasına konu edilebileceği, işlem ile davacı arasında ciddi ve makul bir ilişkinin bulunması zorunlu olduğu, bu durumda, Temelli Belediyesi Bacı Mahallesi muhtarının, mahalle sınırları içerisinden geçen hat güzergâhı belirlenmesi işleminde kişisel, güncel ve meşru bir menfaatinin bulunduğu açık olsa da, 4541 sayılı Kanun uyarınca muhtarların mahalle adına dava açabilme yetkisi olmadığı, dolayısıyla da fiil ehliyeti bulunmadığı sonucuna varıldığı gerekçesiyle davanın ehliyet yönünden reddine karar verilmiş, bu karar davacı tarafından temyiz edilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde, "iptal davaları", idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan davalar olarak tanımlanmış; Kanun'un 14. maddesinin 3. fıkrasının (c) bendinde, dava dilekçelerinin "ehliyet" yönünden inceleneceği kurala bağlanmıştır.

Maddede sözü edilen "ehliyet" kavramının, iptal davası açılabilmesinin idari yargılama usulü bakımından özel bir koşulu olan "subjektif ehliyet"i kapsadığı gibi, genel dava açma ehliyetini, diğer bir anlatımla "fiil ehliyeti" ya da "objektif ehliyet"i de kapsadığında duraksama bulunmamaktadır.

2577 sayılı Kanun'un 31'inci maddesinin 1. fıkrasında, ehliyet ile ilgili olarak 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili düzenlemelerine göndermede bulunulmuş ve sözü edilen Kanun'un 50 ve 51. maddelerinde dava ehliyeti, medeni haklardan yararlanma ehliyetine bağlanmışsa da, belirtilen hükümlerin 2577 sayılı Kanun'un 2. maddesi ve idari yargılama usulü hukukunun kendine özgü usul ve esasları içerisinde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Belirtilen çerçevede idari yargılama usulünde dava ehliyetinin kayıtsız şartsız bir şekilde gerçek ve tüzel kişilerin medeni haklarını kullanma ehliyetine bağlı tutulup tutulamayacağı meselesinin irdelenmesi gerekmektedir.

Bu mesele, Meslek Odalarının dava ehliyetlerinin bulunup bulunmadığı açısından Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu'nun gündemine gelmiş ve Kurul'un 08.03.1979 tarih ve E:1971/1, K:1979/1 sayılı kararında bu konuya ilişkin ayrıntılı değerlendirmelere yer verilmiştir. Bu kararda özetle; idare hukuku sahasında dava ehliyetinin ancak gerçek ve tüzel kişilere tanındığı yolunda kısıtlayıcı bir ilke ve kural bulunmadığı, 521 sayılı Kanunda dava ehliyetine ilişkin bütün hâllerde gerçek ve tüzel kişi terimlerinden daha kapsamlı olan 'ilgililer' sözcüğünün kullanıldığı, İdarede birçok merci ve organların, tüzel kişiliklerinin olmamasına rağmen kanunen yüklendikleri görevler ve aldıkları yetkiler nedeniyle görev ve yetki sahalarına ilişkin olarak tasarruf ehliyetini ve bu arada dava ehliyetini de haiz bulunmakta oldukları; üstlendikleri yetki ve görevler nedeniyle davalı olabileceği kabul edilen idare ve mercilerin, davacı olarak da kabul edilmelerinin zorunlu olduğu; kamu hizmetleri alanında görevler üstlenen ve kendisine verilmiş yetkileri kullanan bir idarenin, işlemleri, tutumu ve kararlarıyla toplumun sosyal ve ekonomik yaşamına etkili oldukları; eylem ve işlemlerinden doğabilecek hukuksal anlaşmazlıkların çözümü için yargı yerleri dâhil her türlü yasal girişimde bulunması, gerekirse davacı veya davalı olmasının da bu idari faaliyetlerin kaçınılmaz sonucu olduğu; tüm aktif faaliyetlerine rağmen tüzel kişiliğe sıkı sıkıya bağlı kalarak dar kalıplar içinde idareleri taraf ve dava ehliyetinden yoksun bırakmanın veya onu sadece usul hukuku terazisinin davalı kefesinde tutmanın mümkün olmadığı; tüzel kişiliği olmayan idari mercilerin davalı sıfatını kabul etme, ancak davacı

olamayacaklarını söylemenin genel surette usul hukuku ve özellikle idarî usul hukuku esaslarıyla bağdaştırılamayacağı; idari yapı içinde belli yetki ve görevleri olan kamu idaresi kuruluşlarının tüzel kişilikleri olmasa da faaliyetlerinden doğan anlaşmazlıklar için kendilerine taraf ve dava ehliyeti tanınması gerektiği ifadeleri yer almıştır.

Bu bağlamda, idari yargılama usulünde tüzel kişiliğin davada taraf olma ve dava ehliyeti açısından olmazsa olmaz bir koşul olarak aranmadığı, tüzel kişiliği olmayan kuruluşların da istikrar kazanmış bir şekilde davalı yan olarak Danıştayca kabul gördüğü, bu suretle, davalı konumunda bulunabilen ve kamu hizmetleri alanında görevler üstlenen ve kendisine verilmiş yetkileri kullanan bir idarenin davacı olarak dava ve taraf ehliyetine sahip olduğunun kabulü gerektiği açıktır. Nitekim 2577 sayılı Kanun'un 2. maddesinde "menfaatleri ihlal edilenler" ifadesi yer almış olup, madde metninde bir kişilik vurgusu yer almamıştır.

Yukarıda anılan mevzuat hükümlerinden ve İçtihatları Birleştirme Kurulu kararından hareketle, Mahalle Muhtarlıklarının dava açma ehliyetini haiz olup olmadıkları meselesinin değerlendirilmesine gelince;

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde, bu Kanunun uygulanmasında; "mahalle"nin; belediye sınırları içinde, ihtiyaç ve öncelikleri benzer özellikler gösteren ve sakinleri arasında komşuluk ilişkisi bulunan idarî birimi ifade ettiği, "Mahalle ve Yönetimi" başlıklı 9. maddesinde; mahallenin, muhtar ve ihtiyar heyeti tarafından yönetileceği; belediye sınırları içinde mahalle kurulması, kaldırılması, birleştirilmesi, bölünmesi, adlarıyla sınırlarının tespiti ve değiştirilmesinin, belediye meclisinin kararı ve kaymakamın görüşü üzerine valinin onayı ile olacağı; Muhtarın, mahalle sakinlerinin gönüllü katılımıyla ortak ihtiyaçları belirlemek, mahallenin yaşam kalitesini geliştirmek, belediye ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla ilişkilerini yürütmek, mahalle ile ilgili konularda görüş bildirmek, diğer kurumlarla işbirliği yapmak ve kanunlarla verilen diğer görevleri yapmakla yükümlü olduğu kurala bağlanmış; anılan Kanun'un "İhtisas Komisyonları" başlıklı 24. maddesinde; ihtisas komisyonlarının, her siyasî parti grubunun ve bağımsız üyelerin meclisteki üye sayısının meclis üye tam sayısına oranlanması suretiyle oluşturulacağı, il ve ilçe belediyeleri ile nüfusu 10.000'in üzerindeki belediyelerde plân ve bütçe ile imar komisyonlarının kurulması zorunlu olduğu,... Mahalle muhtarları ve ildeki kamu kuruluşlarının amirleri ile ildeki kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, üniversiteler, sendikalar ve gündemdeki konularla ilgili sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinin, oy hakkı olmaksızın kendi görev ve faaliyet alanlarına giren konuların görüşüldüğü ihtisas

komisyonu toplantılarına katılabilecekleri ve görüş bildirebilecekleri; "Kent konseyi" başlıklı 76. maddesinde ise, Kent konseyinin, kent yaşamında; kent vizyonunun ve hemşehrilik bilincinin geliştirilmesi, kentin hak ve hukukunun korunması, sürdürülebilir kalkınma, çevreye duyarlılık, sosyal yardımlaşma ve dayanışma, saydamlık, hesap sorma ve hesap verme, katılım ve yerinden yönetim ilkelerini hayata geçirmeye çalışacağı, Belediyelerin kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, noterlerin, varsa üniversitelerin, ilgili sivil toplum örgütlerinin, siyasî partilerin, kamu kurum ve kuruluşlarının ve mahalle muhtarlarının temsilcileri ile diğer ilgililerin katılımıyla oluşan kent konseyinin faaliyetlerinin etkili ve verimli yürütülmesi konusunda yardım ve destek sağlayacağı kuralları yer almıştır.

Öte yandan, 4541 sayılı Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun ve Şehir ve Kasabalardaki Mahalle Muhtar ve İhtiyar Kurulları Tüzüğünde, mahalle muhtarlıklarının, muhtarların ve ihtiyar heyetlerinin görev ve yetkileri ayrıntılarıyla düzenlenmiştir.

Belirtilen mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden, mahalle muhtarlıklarının tüzel kişilikleri olmasa da kendilerine 4541 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat ile görev ve yetkiler tanınmış, belediye ve kent yönetiminde kendi bölgesinin sorunlarının aktarılması ve çözüm getirilmesi noktasında yönetime katılımı öngörülen, temsilcisi olan muhtar aracılığı ile kendi sınırları içerisindeki mahalli müşterek ihtiyaçların belirlenerek mahallenin yaşam kalitesini geliştirmek, belediye ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla ilişkilerini yürütme, mahalle ile ilgili konularda görüş bildirme amaçlarına hizmet etmesi öngörülen bir idari birim olduğu; bu anlamda, kamu hizmetleri alanında görevler üstlenen ve kendisine verilmiş yetkileri kullanan bir idare olarak kabul edilmesi gerektiği; bu idari birimin temsilcisinin de muhtar olduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Bütün bu hususların ötesinde meselenin adil yargılanma hakkı kapsamında tanınan mahkeme erişim hakkı çerçevesinde de değerlendirilmesi gerekmektedir.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Temel Hak ve Hürriyetlerin Sınırlanması" kenar başlıklı 13. maddesinde: "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."; "Hak Arama Hürriyeti" başlıklı 36'ncı maddesinde, "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri

önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma hakkına sahiptir." kuralları yer almıştır.

Öte yandan, Anayasa'nın 90. maddesinin son fıkrasında; "Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır." hükmü yer almıştır.

Tarafı olduğumuz İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşmenin (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi) 6. maddesinde, herkesin, kişisel hak ve yükümlülükleri(nin)...karara bağlanmasında, hukuken kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir yargı yeri tarafından... yargılanma hakkına sahip olduğu hükmü yer almaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadında; mahkemeye erişim hakkı mutlak olmayıp, dava açma koşulları çerçevesinde bu hakka belli ölçüde sınırlamalar getirilebileceği öngörülmektedir. Küçüklere, akıl hastalığı veya zayıflığı olanlara, hükümlülere veya müflislere yönelik dava açma konusunda getirilen sınırlamalar, sadece belli bir hak veya menfaati ihlal edilenlerin dava açabilmesini öngören ehliyete ilişkin düzenlemeler ve davaların belli bir süre ve usul içinde açılmasını öngören kurallar dava açma koşullarıdır. Her ülke kendi iç hukukunda sahip olduğu takdir yetkisine dayanarak mahkemeye erişim hakkının kimler tarafından, nasıl ve hangi süre içerisinde kullanılacağını somutlaştıran düzenlemeler yapmak suretiyle dava açma koşullarını belirler. Ancak taraf devletlerin mahkemeye erişim hakkı ile ilgili olarak yaptığı bu düzenlemeler ve getirdiği sınırlamalar meşru bir amaca hizmet ediyorsa, hakkın özüne zarar vermiyorsa ve son olarak ulaşılmak istenen amaç ile kullanılan araç arasında makul bir orantılılık ilişkisi varsa AİHM tarafından kabul edilebilir niteliktedir. Dava açma yetkisinin tamamıyla yok sayılması, AİHM'ne göre, mahkemeye erişim hakkının özüne zarar vermektedir. (Bknz. Ashingdane/Birleşik Krallık, 28.05.1985, Baş. No:8225/78; Golder/Birleşik Krallık, 21.02.1975, Baş. No:4451/70)

AİHM, önüne gelen bir uyuşmazlıkta, davacının niteliğinden kaynaklanan mahkemeye erişim hakkı kısıtlamasını tartışmıştır. Olayda; Yunanistan'da kurulu bir kilisenin yanındaki binada yaşayan kişilerin kiliseyle aralarındaki duvarı yıkıp, kendi binalarının duvarına bir pencere açmaları sonucu, kilisenin duvarının kendilerine ait olduğundan bahisle, eski hâle getirilmesi ve tazminat ödenmesi talebiyle açılan dava; Yunan Katolik

Kilisesinin tüzel kişiliği olmadığından dava açma ehliyetinin bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir. Hükümet, başvurucu kilisenin tüzel kişilik kazanmak için gereken formaliteleri yerine getirmediğini ileri sürmüş; AİHM ise, Yunan hukukunda, Katolik kiliselerinin ve diğer çeşitli kiliselerin tüzel kişiliğine ilişkin olarak bugüne kadar bir sorun olmadığını, kendi isimlerini aldıklarını, taşınır taşınmaz mal edindiklerini, sözleşme yapabildiklerini, kendilerine bu tür hukuki tasarruf yetkisinin her zaman tanındığını tespit ederek, Yunan Yargıtayı'nın kilisenin tüzel kişiliğinin olmadığını tespit ederek, kamu düzenini korumak için basit formaliteleri yerine getirmemeyi cezalandırmakla kalmayıp, aynı zamanda bu olayda ve gelecekte kendi mülkiyetine ilişkin uyuşmazlıklarının mahkeme tarafından karara bağlanmasını engelleyerek gerçek bir sınırlama getirdiği gerekçesiyle başvurucu kilisenin mahkemeye başvurma hakkının ihlal edildiği sonucuna ulaşmıştır. (Canea Katolik Kilisesi/Yunanistan davası, 16.12.1997, Baş. No: 25528/94.)

Görüldüğü üzere, esasında Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu'nun yukarıda anılan kararına paralel olarak, çeşitli alanlarda hak, yetki ve menfaatleri haiz oluşumların, bu hak, yetki ve menfaatlerin korunması ve iddia edilmesi noktasında Mahkemeye erişim haklarının sağlanması, bu anlamda dava ve taraf ehliyetlerinin bulunduğunun kabulü gerekmektedir.

Aksi kabul, çeşitli vasıtalarla elde edilmiş olan hak, yetki ve menfaatlerinin ileri sürülememesi ve korunamaması sonucunu doğurur ki bu durum adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceği gibi, yukarıda belirtildiği üzere konumuz özelinde idari yargılamanın ve bu bağlamda kamu hukukunun usul ve esaslarına da aykırılık teşkil edecektir. Nitekim yukarıda anılan mevzuat hükümlerinden anlaşıldığı üzere, kendisine kamu hizmetleri alanında görevler verilmiş bir idari birim olan Mahalle Muhtarlıklarının, bu görev alanlarına ilişkin olarak, mahallenin mahalli müşterek menfaatlerinin korunması noktasında dava ve taraf ehliyetlerinin bulunduğu ve bu ehliyetlerini de temsilcileri muhtarlar aracılığı ile kullanabilecekleri sonucuna ulaşılmaktadır.

Bütün bu hususların birlikte değerlendirilmesinden, idari yargılama hukukunun esaslarından hareketle, mahalle muhtarlıklarının dava açma ve taraf ehliyetine sahip olduklarının kabulü gerektiği, aksi kabulün bu idari birimlerin mahkemeye erişim haklarının da ihlali anlamına geleceği sonucuna ulaşıldığından, davanın ehliyet yönünden reddine ilişkin temyize konu Mahkeme kararında usul hükümlerine uygunluk bulunmamıştır.

Öte yandan, dava dilekçesinde, davalı idarenin Poyraz Köyü'nün güzergâh hattına ilişkin taleplerinin reddine ilişkin 14.03.2008 tarih ve 00907 sayılı işleminin iptali talep edildiği, oysa Bacı Mahallesi'nin taleplerinin dava dilekçesine ekli 11.04.2008 tarih ve 01223 sayılı işlem ile reddedildiği, Mahkemenin bu hususu açıklığa kavuşturmaksızın dava dilekçesindeki istem üzerinden hüküm kurduğu görüldüğünden, yeniden yapılacak yargılamada bu hususun maddi bir hatadan kaynaklanıp kaynaklanmadığı irdelenerek, gerekirse bir dilekçe ret kararı ile davacının iradesinin açıklığa kavuşturulması suretiyle bir karar verileceği de açıktır.

Açıklanan nedenlerle; temyiz isteminin kabulü ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesi uyarınca Ankara 1. İdare Mahkemesi'nin 04.06.2009 tarih ve E:2008/950, K:2009/827 sayılı kararının bozulmasına, yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 24.12.2014 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Temyize konu Mahkeme kararının onanması gerektiği oyuyla aksi yönde oluşan çoğunluk kararına katılmıyorum.